

Zahteval je, da se pustijo pomisleki, ki bi branili le nemško posest. Ampak vlada se naj ozira pri razdelitvi mandatov tudi na državne koristi. In te zahtevajo, da se vlada v prvi vrsti tudi pri razdelitvi mandatov ozira na jugoslovanske dežele, na narod slovenski in hrvaški. Hrvatje dajejo najboljše mornarje, ki jih pozna svet. In tudi Slovenci niso s krošnjami na hrbtih priberali v svojo sedanjo domovino.

Za ločitev zakona se je izrekel vodja liberalne stranke na Kranjskem dr. Ferjančič. Liberalci trdijo sicer nasproti nevednim ljudem, da so samo proti temu, da bi se duhovniki mešali v politiko, toda v istini hočejo razdreti vse katoliške naprave. Zdaj bodo totej najprej delali za razdruženje katoliškega zakona. Njihova želja je, da sme mož svobodno zapustiti ženo, kadar se je naveliča, in narobe tudi žena, če ji mož ne ugaja več. Kake posledice bi to imelo, je liberalcu vseeno.

Na Ogrskem je nastala čudna stavka. Stavci v tiskarnah nočejo več staviti onih časnikov, ki so pisali proti splošni in enaki volilni pravici. Pisali pa so tudi zares nesramno ter delavske stranke grdo zmerjali.

Na Srbskem se je med delavci začelo gibanje za splošno in enako volilno pravico. Delavci pretijo s splošnim štrajkom, če se jim vlada ne uda.

Nemiri na Ruskem. Iz Rusije dobajajo še vedno žalostna poročila. Vre povsod. Car baje ni več varen pred lastnimi sorodniki. Telesna straža se upira in celo carski sluge hočejo štrajkati. Edino zvesti so carju kozaki.

Japoneci po zadnji vojski dobro vedo, kaj pomeni velika vojaška moč, zato bodo znatno povečali stalno vojsko in posebno brodogradnjo. Port Artur bodo utrdili.

Na Angleškem je odstopil ministrski predsednik Balfour. Novo vlado sestavi Campbell Banermann.

Dopisi.

Gornja Polskava. (Občinske volitve, Štogerjeva stranka pogo-rela.) Pretečeni ponedeljek so se vršile pri nas občinske volitve, pri katerih je zmaga slovenska narodna kmečka stranka. Med izvoljenimi odborniki je osem zanesljivih narodnjakov, med ostalimi štirimi so trije pristaši Štogerja. S to volitvijo so zavedni slovenski volilci pokazali, da v Gornji Polskavi ni črešenj za Štogerja, naj jih gre rajši zobat gori na visoko Pohorje, k svojim Šmarčanom, katere — kakor je znano — kaj ljubko sprejme v svoji štacuni, ter se poln sladkosti suče krog njih. On že ve, zakaj! G. Štoger pozna kaj dobro njih šege in navade ter ve, da zlasti šmartinski lesotrzi zelo veliko drže na lepe in prijazne manire.

hodžo! Da svetnik ni prišel, kriv si ti, cesar. Delaj dobro, kakor da tudi svetnika ni. Gospodar, oprosti mu! Tvoje je oprostati, a ne sekati in zatirati.

Debelo pogledajo ostri svetovalci, cesar se zamisli, a med tem začne ono lepo dete z jasnim in blagim glasom:

„Cesar! to ti je prvi svetovalec in tvoj največji prijatelj. On ti je od tistih ljudi, kakoršnih je malo na svetu. Kakoršen je on, takšni so bili tudi vsi njegovi predniki. Oni tvoj prvi svetovalec, ki bi sekal in sekal, je bil v mladosti mesar, a tako tudi njegovi predniki. V krvi mu je ter bi ne samo klal, nego tudi sekal. A drugi, kateri bi vse v prah strl, je v svoji mladosti phal ječmen in drugo žito. Tega obrta so bili tudi njegovi predniki. Iver ne pade daleč od panja.“

To reče in izgine, kakor da se je razplinalo. Cesar se začudi ter reče hodži: „Kam je izginilo tvoje lepo dete?“

„Ni to moje dete“, odgovori hodža, „nego jaz sem mislil, da je tvoje, ker je tako lepo prišlo!“

„Jaz sem mislil“, reče cesar, „da si je ti

Toda dragi čitatelj, pri teh občinskih volitvah se je nekaj čudnega zgodilo. Kaj pa, za božjo voljo? Glej, morda mi v prvem trenutku ne verjameš, če ti povem, da sta največja Štogerjeva ljubljena, namreč kovač Jurij Ceder in pa sedanji župan Franc Pivec strašno propadla z vsemi paukami in trompetami. Celo najljubši prijatelji so jih zapustili. O prešmentane citre... Dragi moj Jurij in France, kaj ne, pač resničen je pregovor: „Nehvaležnost je plačilo sveta!“

Ta velika ostudna nehvaležnost je silno užalostila posebno rahločutno srce kovača Cedra, ni mu dalo več pokoja ter je bojda popihal še tisti dan v zeleno Pohorje, krepčat se nad svežim planinskim zrakom. Seveda, mi bi mu svetovali, naj bi bil po nesrečni volitvi takoj spil kakšen liter prav dobre pristne črnine; toda kovač Jurij Ceder je zaen kot strog abstinent ter je kot tak neizprosno sovražnik alkoholičnih (vpijanljivih) pijač.

Drugi pa pravijo, da je tisti dan zginil ter jo naravnost mahnil plakajoč tje v Slov. Bistrico h g. Štogerju, naznanjat tužno vest o strašnem propadu ter iskati za revno svoje srce prepotrebnega tolažila. G. Štoger ga je neki tudi očetovsko milo sprejel, ga tolažil rekoč: „Naj se vendar pomiri, saj je bil po njegovi agitaciji od okr. šol. sveta pred kratkim izvoljen oglednikom gornjepolskavske šole. Naj še čaka tri leta in potem pride gotovo, kakor letos njegov zvesti prijatelj usajar Anton Hrastnik, tudi on v občinski odbor.“

Ali se je razburjena kri dragega nam Jurija res pomirila ali ne, o tem pa drugokrat več.

Slava vsem zavednim slovenskim volilcem ter izražamo končno še to-le srčno željo: Ker so med izvoljenimi odborniki tudi nekateri slovenščine popolnoma zmožni v besedi in pisanju, naj se izvoli županom mož jeklen, ki bo vpeljal slovensko uradovanje in to dejstvo hočemo potem svoječasnno z burnimi „živijo“-klici zabeležiti v „Slov. Gospodarju“.

Več volilcev.

Sv. Duh na Stari gori. (Otvoritev šole.) Dne 19. oktobra t. l. so č. g. župnik L. Kunce blagoslovili tukajšno novo štirirazredno šolo. Zbralo se je od blizu in daleč veliko število ljudstva in vsa šolska mladina, deklice v beli obleki z vencem na glavi. Nova šola je bila krasno okinčana in pokanje topičev je odmevalo daleč na okrog med Muro in Dravo. Č. g. župnik so imeli v cerkvi zanimiv in poučljiv govor o pomenu tega imenitnega dne, ko se preseli naša šolska mladina v to šolo, kjer se bo izobraževala in omikala v prid naše domovine. V šoli se je šolski vodja zahvalil g. župniku in njegovim spremljevalcem, gg. Fr. Stahecu, Mandeličku in Vuku, kateri so pri tej slavnosti sodelovali. Spominjal se je največjega šolskega dobrotnika, g. Fr. Hrašovca, nekdanjega duhovskega učenca, sedaj c. kr. okr. sodnika v pokoju, in

dovedel, ne bi-li me ganilo na milost; a veliki Bog, na vsem ti hvala, to je bil svetnik!“

Cesarju se zvedri lice, a prepadlo sta gledala ošabna svetovalca. Srečen je hodža, a tudi doslej poslednji svetovalec, kakor da solnce odseva. Tedaj cesar bogato nadari hodžo in reče:

„Kruta in sebična blapca, odidita, da vaju ne vidijo moje oči, a ti živa istina in dobrot“, reče dobremu sodniku, „vsedi kraj mojega kolena.“

„Cesarjevo je, oprostati“, doda sodnik.

Od tistega časa ni cesar nikogar pogubil, a narod ga je ljubil še bolj.

Ko je cesar hotel končati svoje srečno cesarjevanje, vprašal je svojega dobrega svetovalca. „Častiti moj svetovalec! Jaz hočem odati cesarstvo svojemuh sinu, pa povej mi, kakšen nauk bi mu dal?“

„Ko oddaš oblast“, odgovarja svetnik, „reci mu: „Sin! Imaš blaga, imaš topov, imaš pušek, imaš silno moč v vojski, toda zapomni si, da cesar z narodom caruje!“

vseh, kateri so k stavbi nove šole kaj pripomogli ter zaključil govor s trikratnim „živijo“-klicem na Nj. Veličanstvo, na kar se je zapela cesarska pesem.

Prav vesel pa je bil konec svečanosti za ubožne otroke. Nastopil je g. Anton Lasbaber, nekdanj ubog duhovski učenec, sedaj srečen gospodar in posestnik velike trgovine v Seliških ter naznanil, da boče, spominjajoč se na svoje šolske čase, obdarovati ubožne otroke z obleko. In res, 22 dečkov in ravno toliko deklet je dobilo iz roke šolskega dobrotnika vsak po dva komada obleke, v skupni vrednosti do 100 kron. Veselje obdarovancev je bilo nepopisljivo. Blagemu dobrotniku pa kraj. šol. svet in šolsko vodstvo v imenu mladine izrekata za ta velikodušni dar najiskrenejšo zahvalo s pristavkom, da mu naj Vsemogočni podeli svoj blagoslov pri vsem njegovem podjetju ter mu ta dar povrne v obilni meri.

Sv. Barbara v Halozah. (Vinski sejem.) Na vabilo občinskega predstojnika g. Antona Korenjaka se je dne 27. novembra zbralo čez 40 vinogradnikov iz zavrčke in barbarske župnije in sklenili so jednoglansno, prirediti vinski sejem, kateri se bo vršil v četrtek, dne 14. grudnia t. l. tukaj pri Sv. Barbari. Da se stori vse potrebno, se je izvolil odbor 14 mož. Na dan sejma bodo omenjeni tudi preskrbeli vsakemu kupcu brezplačen voz z eno uro oddaljene železniške postaje. Možganjci in tudi nazaj, ako bodo le svoj prihod prej naznanili tukajšnjemu občinskemu uradu.

Obiskovalci sejma torej ne bodo imeli ta dan nobenih stroškov, razven tistih na železnici, če že potem na sejmu kaj kupijo ali ne.

Se več! V prostorni dvorani bodo imeli posestniki svoje blago razstavljeno in na vsaki steklenici bo napisana množina, cena in označen bo tudi vrh, odkoder bo dotično vino. In če bi kupcu ne ugajalo samemu pečatiti, oziroma pretakati kupljenega vina, mu bo tudi to preskrbel odbor.

Če vpoštevamo te ugodnosti in naposled tudi to, da je zrastle letos tu izvrstna kapljica, bodo cene nizke in da bo gotovo čez 100 vinogradnikov ponujalo do 3000 hl in več pristnega in okusnega vina — pokvarjen in drugače slab pridelek bo od sejma izključen —, se je nadejati mnogobrojne udeležbe.

Sejem pa bo ugajal tako pridelovalcem, ker bodo na ta način hitreje spečali svoje blago, kakor tudi kupcem, ker bodo imeli ti brez posebnih stroškov mnogo različnega, a zajamčeno pristnega vina na razpolago.

Iz Gotovelj. (Občinske volitve.) Zadnji čas se je že mnogo pisalo in bralo o tukajšnjih občinskih volitvah. In vendar je širše občinstvo, ki ne pozna naših razmer, iz dosedajšnjih poročil še popolnoma na nejasnem. Iz dosedajšnjih poročil se je dalo sklepati, da je v nedavno še tako slovitih Gotovljah nenkrat prišlo zopet na površje nemčurstvo in da je bila zmaga narodne stranke s pomočjo vrlih Zalčanov s hudim naporom na vsej črti sijajna. Da se zadeva stvarno pojasni, je potisnilo tudi meni, kot vestnemu poročevalcu, pero v roke in prosim gospod urednik, da mi odstopite malo prostora v Vašem cenjenem listu.

V Gotovljah se pred nekaj leti za občinske volitve skoro nihče ni zanimal. Kaj pa tudi; narodnih nasprotnikov sploh ni bilo in vsa občina si je z roko v roki izvolila skoro vselej ravno tiste moče v občinski odbor, le če je ravno kdo izumrl ali drugače izstopil, izvolili so mu namestnika. In občinski odbor je s svojim varčnim gospodarstvom imel zaupanje svojih volilcev. Še le ko smo si s skupnim delovanjem priborili lastno ljudsko šolo, zasejal se nam je strankarski preprič. Okoličani so namreč zahtevali, naj se nova šola stavi precej daleč od vasi Gotovlje, da bi imeli njih otroci bližje v šolo. Vaščani pa so hoteli imeti šolo bližje vasi, ker je bila tukaj na razpolago zemlja za stavbišče, last občine; je stavbišče bližje farne cerkve, radi obiskovanja šolarskih sv. maš in pouka kateheta. In če je šola bližje vasi, je tudi bližje trga Žalec,

kjer so obširne trgovine in železnična postaja; je torej tudi za učiteljstvo velika ugodnost in s tem pridobimo dobre učiteljske moči, kakoršne tudi res imamo. Že pri stavbi šole torej se nam je od nekaterih okoličanov nasprotovalo, mnogo pa je ostalo pametnih, uvidevši, da je prepričanje nepotreben.

Prepir se je še poostiril, ko so se pod Plevno na Bukovcu hoteli stalno naseliti neki nemški menihi in so njim obljubili vpeljati tudi nemški šolski pouk itd. Ker so imenovani menihi s takim samooblastnim postopanjem begali vernike domačih in tujih župnij; zadeli so na naši strani na močan odpor tako, da se njim je bivanje tukaj onemogočilo in šli so nazaj, od koder so prišli. Nasprotje naših okoličanov pa je le ostalo. Nasprotovali so nam, kjer le mogoče, največ seveda pri volitvah. Če smo mi pri volitvah za državni ali deželni zbor glasovali za Žičkarja, so oni zahtevali Hribarja, ko smo volili Roša, so glasovali za Mlakarja, kar so vkljub tajni volitvi sami izdali.

Pričakovati je bilo toraj, da tudi občinske volitve ne bodo tako gladke kakor prejšnje čase; ker so tudi že poprej enkrat poskušali svojo srečo. In letos so imeli obširno, precej dobro skrivno organizirano agitacijo. Pridobili so si na svojo stran tudi večino občanov iz Zaloga in se zavezali s par vaškimi nezadovoljnimi. Parlamentarizem bi se to moralo imenovati združena opozicija. Zmage so bili že kar gotovi. Toda naša stranka je sijajno zmagala na celi črti. Odkar se je začelo pri nas večje zanimanje za občinske volitve, imamo merilo: osem odbornikov v vasi in štiri v okolici, kar je po davku in prebivalstvu popolnoma pravično. Ker se nam je pa letos, brez male častne izjeme, skoro vsa okolica spuntala; zatorej smo njim za kazen odvzeli vse zastopnike. Prihodnjič pa njim radi povrnemo določene mandate, samo naj ob času volitev nastopijo javno, povejo svoje želje, da ne bomo časnikarjev in bralcev dolgočasili s svojimi osebnostmi.

Da naše slavlje o zmagi ni neosnovano in preirano, so dokaz že zgoraj navedeni razlogi. Če bi zmagala nasprotna stranka, bi pri prihodnji volitvi nam v sramoto gotovo zopet vsi enoglasno volili kakšnega Mlakarja, Čobala, če ne Krempaža. Da so se javno razglasili za Štajercijance, nemškutarje, nazadnjake itd. to naj nikomur ne štejejo v zlo, ker od dosedanjega njih delovanja nismo zamogli od njih boljšega zapaziti. „Štajere“ je njih glasilo, ker volijo od njega hvalisane kandidate. Nemškutarji so, ker nočejo z nami slovensko voliti. Nazadnjaki vsled svojega ravnanja, nasprotstva do šole in napredka spleh.

Toliko toraj o naših volitvah v pojasneje in Vas prosim, g. urednik, nikar ne kažite mojemu dopisu škarij, rajši ga vrzite celega v koš.

S svojim dopisom pa ne želim nikogar žaliti, ter sem napisal te vrste samo v pojasnilo cenjenim bralcem s srčno željo, da se pri nas vremena zopet zjasni in si sežemo krepko kot stari prijatelji v roko. V to pomagaj Bog!
Tone Gotoveljski.

Videm ob Savi. (Volitve na Vidmu), upamo, da so vendar enkrat končane. Trikrat smo si stali nasproti v bojni črti, a tretjikat smo sijajno zmagali. „Štajere“, veš, kaj je novega? Na Vidmu ti bo kmalu prevroče. Mi gremo naprej. Če ne verjameš, ti pa podam nekaj zgodovinskih podatkov. Pred štirimi leti so zmagali v III. razredu tvoji. Ko smo po triletni dobi prišli na volišče, bi bil III. razred že naš, če bi bil Miha Planinc dal tudi sebi glas. Volitve so bile ovržene. Ko smo se zgrabili drugokrat, je bil III. razred že naš z nadpolovično večino glasov. Zopet je bila volitev ovržena. Dne 28. novembra smo bili že tretjič na volišču. Ta dan se je videlo, da smo ti že pri drugem spopadu preveč premikastili tvoje grešne koščice. Da tako naenkrat pogum zgubiš, si ne bi bil mislil. Zadnjič se nisi kar nič prikazal v III. razredu. Saj je tudi edino

pametno in to si zapomni celo večnost, da je v III. razredu tebi za zmirom odklenalo, da je vsak poskus zaman. 116 glasov ti ne spraviš skupaj, kakor smo jih mi imeli, če bi si tudi naročil take lepake, da bi cel Videm v nje zavil. V II. razredu smo zmagali z nadpolovično večino. Sedaj pa sodi sam, kateri napredujejo. Številke govorijo. Kaj so narodni volilci, tega pa ti tako ne razumeš.

Vsak junaški čin zasluži priznanje in pohvalo tudi od nasprotnika. Tako so delali v rusko-japonski vojski tudi car in mikado ter vojskovodje. Zato se bova pa sedaj prav lepo zahvalila vsem vrlim narodnim volilcem, ki so tako hrabro prikorakali od vseh strani. Torej iskrena zahvala vam, župan Lapuh iz Brezine in vaši čvrti četi; hvala Janezu Novaku iz St. Lenarta in njegovim korenjakom; hvala Artičanom in Ločanom: ki ste nam bili vrlo dobro došli; hvala Rajhenburžanom in vsem drugim volilcem. Glejte ga, še našinec Medved je prišel iz Gorice. Trikrat smo vas klicali, trikrat ste prišli v lepem vremenu, v najhujšem delu, v deževju. Moramo pač reči, da ste nam zvesti po dnevi in po noči, na suhem in na morju. Živili!

Da boste pa g. Nunčič vedli, kdo je tako vesel te zmage, vam naravnost povem, da tisti, katerega ste vi tako nesramno napadli. Sve-tujete mi, da naj se bolj brigam za cerkev. K temu opominu ste vi pač najmanj opravičeni. Vas še nisem videl v cerkvi od tistega časa, ko sem bil vam za pričo, da se zopet povrnete v katoliško cerkev. Iz vašega zlobnega opisa je videti, kakor da bi bil jaz poseben prijatelj gostiln. Temu ni tako. Cela župnija ve in tudi lahko Videmčani, da ne obiskujem gostiln, razun v izvanrednih slučajih. Da bi si pa za take slučaje pri vas sprosil dovoljenja, se mi ne zdi potrebno. Pravite, da sem se na rožnicensko nedeljo po noči sprehajal z nežnim spolom po ulicah. Če ste to videli, potem bi tudi lahko videli in vedeli, da je šel tedaj cel videmski pevski zbor v Krško. Bilo nas je nad 20 oseb. Zraven so bili obče spoštovani gospodje in gospe. Šli smo skupno tja in nazaj. Če vsem tem ne verjamete, vprašajte vašega suflerja Lojzeka, ki je bil tudi zraven. Hvala za vaš junaški čin. Sluga pokoren.

Maks Ašič, provizor.

Hrastnik—Dol. (Delavske razmere.) Dan 3. dec. je bil za hrastniške in ojstrške rudarje slavnosten dan. Imeli so na Dolu, kakor vsako leto, ob pol 11 uri sv. mašo na čast sv. Barbari, varhinja svojega nevarnega in težavnega stanu. Bilo jih je toliko, kakor še nobeno leto, okoli 500; in to je veselo znamenje, da še slovenskim rudarjem ni ugasnilo trdno zaupanje do mogočne priprošnice srečne smrti. Saj je ravno rudarjevo življenje vedno v nevarnosti, kakor poje njegova pesem g. dr. Antona Medveda v letošnjih večernicah:

Nevarno je povsod življenje,
povsod preti tisoč pogub,
a tako ni nikjer trpljenje,
ko tvoje je, premogaj ljub! ...
Opomni te stopinja vsaka,
da poleg tebe smrt stoji;
povsod na tebe strastno čaka,
nad glavo koso ti vihti.
Kdo potrebuje, kakor ti,
Vsak dan nebeške pomoči?

V smislu teh besed je č. g. dolski kaplan bodril rudarje v svojem govoru, naj bodo vselej pripravljeni na smrt ter razložil — kazaje na junaško smrt sv. Barbare in nesrečno smrt očetomortila Dioskura, srečno smrt pravičnikovo in strašni konec grešnikov. Po sv. opravilu so rudarji mirno in redno s svojo godbo odkorakali na svoj dom.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mariborske novice. Od 3. topničarskega polka v Gradcu je pobegnil desernik Zwetti. Peljal se je s svojo ljubico v Maribor, kjer ga je pa že policija čakala, ker je bila obveščena iz Gradca. Ob 2. zjutraj dne 2. dec.

so ga prijeli na tukajšnjem južnem kolodvoru. Sprva je šel voljno z njimi, pri stražnici pa potegne naenkrat iz žepa revolver in ustrelil na policaja, kateremu je prestrlel roko. Na to zbeži. Nasproti prišli policaj pa ga prime. Odvedli so ga v vojašnico, ranjenega policaja pa v bolnišnico.

Mariborske porotne obravnave. Dne 20. nov. sta bila obsojena 26letni Jurij Habjanič na 10 mesecev in 34letni Jožef Habjanič na 8 mesecev ostrega zapor, ker sta med tepežem na cesti blizu opekarnice v Leitenšpergu ustrelila delavca Kapfensteinerja in njegovega tovariša Kržižeka ranila. — Anton Ahce, 53letni dninar iz Cvetkove, je dobil osem let težke ječe. Ahce je užgal hišo svoje prejšnje gospodinje Marije Rep v Osluševcih, pri kateri je služil 14 let za hlapca. Užgal je iz jeze in maščevanja, ker ga je gospodinja odpustila iz službe. — Pri Sv. Barbari v Halozah je umorila 23letna dekla Ana Komes svoje novorojeno dete. Obsojena je bila na dve in pol leta težke ječe. — S tem so letošnje porotne obravnave končane.

Koledar za kmetovalce 1906. Dobili smo novo prepotrebno gospodarsko knjigo. Tvrška I. Bonač v Ljubljani je izdala jako pripravo ročno knjižico „Koledar za kmetovalce“, katero je strokovno sestavil g. mlek. nadzornik J. Legvart. Vsi drugi narodi že imajo take žepne kmetijske zapisnike, le slovenski narod je bil izjema. Naprednejši posestniki so se posluževali nemških koledarjev, kateri so ne le jako dragi, ampak tudi zelo pomanjkljivi in ne za naše razmere pisani. Naš koledar je pa izborno sestavljen, tako, da bo vsakemu vzoren svetovalec v vseh gospodarskih zadevah. Vsebinska je: Koledar za l. 1906, poštna določbe, živinoreja, mlekarstvo, vinarstvo, kletarstvo, sadjarstvo, živinozdravilstvo, različne za kmetijstvo važne postave, različne tabele za merjenje lesa, poseben zapisnik za knjigovodstvo in vpisovanje delavcev, zapisnik za beležke itd. Knjižica je jako okusno in pripravo v močno črno platno vezana. Upamo, da bo ta knjižica veliko pripomogla v povzdigo našega slovenskega kmetijstva in jo vsakomur toplo priporočamo. Cena koledarja je samo K 1.80 s pošto 2 kroni in opozarjamo na današnji inserat.

Kamnica pri Mariboru. Viničarka Marija Sternad je prilivala vodo k mleku, ki ga je nosila v mesto. Policija jo je naznanila sodnji. Obsojena je bila na pet dni zapor z dvema postoma.

Težno pri Mariboru. Dne 28. m. m. je umrl nagle smrti Mihael Drenšek, v 45. letu svoje starosti. Šel je zjutraj od doma zdrav in vesel, deset minut od doma pa ga zadene srčna kap, da se pri priči zgrudi mrtev na tla. Rajni je bil skrben oče svojih otrok, pri vseh priljubljen. Zapuščal je troje nedoraslih otrok, ki so sedaj zelo potrebni podpore. Bodi mu zemljica lahka!

Št. Ilj v Slov. gor. Občinske volitve za I. razred so razpisane na dan 14. decem. popoldne ob 3. uri. Vrli slovenski kmečki volilci, na volišče! Če kdo izostane, škodi sebi in svojim soobčanom! Zmaga bo potem gotovo naša!

Pri občinski volitvi na Frankolovem dne 23. novembra t. l., katere se je udeležilo od 284 samo 30 volilcev in sicer iz III. razreda od 193 volilo 7; iz II. razreda od 62 udeležilo 11 in iz I. razreda od 29 12. Izvolili pa so se: Blaž Goršek, Valentin Gorenšek, Štefan Jakop starejši, Tomaž Medved, Vincenc Vrečko, Janez Potočnik, Janez Bezenšek, Janez Potnik, Štefan Jakop mlajši, Dominik Bezenšek, Franc Jošt, za odbornike in Jožef Rečnik, Jernej Medved, Matija Bobik, Jernej Korošec za namestnike. Volitev se je vršila popolnoma redno in mirno.

Kaj pomeni to? Na našo dnevno vest v zadnji številki pod tem naslovom smo dobili od g. dr. Serneca ml. pojasnilo, da je bilo natolcevanje nemških listov, češ da bi g. dr. Sernec napadel šolske sestre, neresnično,